

неприятелиѣ бѣхѣ по-силны отъ него, той ся прободе съ саблѣтъ си; сыноветѣ му ся убихѣ.

ВЪЛКАНА.

Драга пріятелко, азъ съмъ ся секога много бояла отъ мъртовцыѣ. Нашата слушкыня ми је приказвала, че тѣ ся опѣлтвали; тя ми је приказвала не знаѣ колкова си исторіи за този прѣдмѣтъ.

УЧИТЕЛКА.

Вашата слушкыня је една глупава жена, драга; сичкитѣ исторіи, що ся приказватъ за този прѣдмѣтъ, сѣ басны. Азъ быхъ могла да ви дамъ на разсѣженіе много примѣры възъ туй отъ горѣ; но щѣ ся задоволю да ви поднесѣ отъ тѣхъ само два. Единъ голѣмецъ бѣше ся испратилъ отъ царя въ Немско за нѣкои важны работы. Той ся върщаше на пощѣ съ четиры слугы, и замѣрна въ едно лошо селце, дѣто немаше никаквѣ кръчмѣ. Той попыта єдного селянина да ли можеше да прѣсепи въ кулѣтъ. Селянинътъ му отговори: „Тя је пуста, Господине; но тукъ има єдинъ арендашь, комуто кѣщицата је вѣнъ отъ кулѣтъ, въ коѣто той влизаше само денѣ, защото нощѣ излизали пѣлтеници и удушвали хората.“ Голѣмецътъ, който не бѣше страшливъ, каза селянину: „Азъ ся не боѣ отъ пѣлтеницы, азъ съмъ по-лошъ отъ тѣхъ; и за да ти го докажѣ, нека останѣтъ слугыѣ ми въ село, а азъ щѣ прѣсепѣ тамъ самъ самичакъ.“ При сичко туй неговата мысль не бѣше да сплѣ; той бѣше слушалъ прѣзъ сичкыя си животъ да приказватъ за пѣлтеницы, и бѣше много любопытенъ да ги види. Той накара да накладѣтъ єдинъ голѣмъ огънь, зєси цигары и тютюнъ съ двѣ стакла вѣно, и